

Интегрални текст обраћања Генералној скупштини УН председника Србије Томислава Николића

Господине председниче,

Ваше председавање 67. Генералном скупштином Уједињених нација представља велику част за Србију. Честитајући вам на избору изражавам уверење да ћете ту одговорну функцију обављати уз апсолутну посвећеност поштовању вредности и принципа Повеље Уједињених нација. Сигуран сам да ћете оправдати поверење свих чланица које су подржале Ваш избор.

Екселенције, даме и господо,

Република Србија нарочиту важност придаје јачању сарадње у оквиру Уједињених нација. Повеља Уједињених нација која нас уједињује, вредности и принципи који из ње извиру и међународни систем који је на њој заснован, представљају једину основу за развој међународних односа, унапређење људских права и очување мира и безбедности. Ови циљеви не застаревају, остају увек актуелни, и самим тим захтевају од нас да будемо одлучни у намери да ујединимо своје снаге и напоре како бисмо обезбедили светлију и сигурнију будућност за читаво човечанство.

Свет у коме живимо и промене које из дана у дан доноси развој у многим областима, намећу потребу да се заједно прилагођавамо и да се суочавамо са бројним изазовима чијем решавању нико од нас појединачно није дорастао. Зато морамо у сваком тренутку да будемо свесни одговорности коју носимо представљајући државе, као и последица које наше одлуке собом носе.

Изазове са којима се свет суочава додатно је отежала глобална криза, која има тенденцију да се настави и да остави трајније последице него што смо очекивали. Данас је сарадња и разумевање свих потребна као никада раније, како би се проблеми превазишли и остварили миленијумски циљеви.

Ми немамо избора, морамо да се ухватимо у коштац са проблемом и окончамо период рецесије, који може да се мери са кризом тридесетих година прошлог века и да се надамо да неће потрајати дуже од ње. Криза, од банкарске до платно-билансне, хипотекарне и дужничке, погађа све земље без разлике, али највећи терет подnose они најрањивији - сиромашне земље и земље у процесу транзиције, земље које нису ни створиле.

Суочени смо са озбиљним искушењем за међународне процесе интеграције и за даље дефинисање националних и наднационалних политика. Проблем није нерешив, решење је у већој одговорности, усаглашености међународних активности, као и одговорајућем односу између деловања држава и њихових националних интереса.

Растуће сиромаштво у многим земљама, као повећање јаза између богатих и сиромашних, све више забрињава и постаје нежељено и недопустиво обележје великог научно-технолошког напретка савременог света.

Смањење сиромаштва је један од миленијумских циљева. У том смислу, желим да нагласим важност подршке и солидарности са неразвијеним земљама и земљама у развоју. Потребна нам је солидарност, имајте у виду чињеницу да сиромаштво и глад данас нису одлика само неразвијених земаља, с обзиром на то је глобална економска криза, која не јењава, подсетила на проблем сиромаштва, недостатка хране и воде и неке развијене, до недавно добростојеће земље.

Ове појаве представљају и реалан извор озбиљних безбедносних ризика, зато користим ову прилику да упутим позив богатим и моћним земљама, које имају посебну корист од глобализације, да усмере део свог богатства у сврху економског и друштвеног напретка неразвијених земаља. Праведнија расподела богатства, солидарност и подршка неразвијеним земљама и земљама у развоју, требало би да буду заједнички договорени и решавани системски планирано и организовано.

Договор о томе треба да буде постигнут у оквиру организације Уједињених нација. На тај начин ће принципи утемељени у Повељи Уједињених нација наћи примену у стварном животу.

Економија заснована на обновљивим изворима енергије, енергетској ефикасности, одговорном коришћењу ресурса, друштвено одговорном пословању, може значајно да допринесе смањењу сиромаштва и глади у свету.

Наглашавам политичку приврженост идеји одрживог развоја и поздрављам иницијативу генералног секретара Уједињених нација о „обновљивим изворима енергије за све”. Надам се да ће и то, као и остала поглавља усвојене декларације „Рио + 20” бити теме којима ће се 67. скупштина Уједињених нација посебно посветити. Сматрам да је обавеза свих нас да планету Земљу, чувамо на начин како она то заслужује. Идеја о бољем свету је идеја о планети коју ћемо очувати за будуће генерације. Ми у Србији живимо од земље и схватамо да је треба третирати као живи организам, и можемо се надати добром само уколико будемо свакодневно водили рачуна о њој.

Србија ће у оквиру својих могућности дати допринос истраживањима о одрживим изворима енергије, и посебно посветити пажњу образовању младих нараштаја о начинима остваривања склада између очувања планете, развоја и профита.

Климатске промене су један од проблема са којима се данас сусрећемо, а којих раније нисмо били довољно свесни. Оне су, по мишљењу многих, директна последица неодговорног понашања човека према природи и свом непосредном окружењу. Желим да нагласим принципијелан став да је заједничка обавеза свих нас да се против негативних климатских промена изборимо кроз сарадњу, неуморна истраживања, размену знања и искустава, као и кроз дефинисање и стриктно спровођење мера

прилагођавања на нове климатске услове. Опстанак и напредак човечанства су вечити идеали сваке људске заједнице, а одрживи развој је неопходан предуслов за достизање тог идеала.

Велику претњу здрављу људи представљају сиромаштво, глад и ограничен приступ пијаћој води. Здравом човеку је достижан сваки циљ и он може да има много проблема, а болестан има само један, да буде здрав. Зато желим посебно да нагласим важност квалитетне здравствене заштите деце и мајки, као и значај континуиране борбе против свих преносивих и непреносивих болести.

Када говоримо о напретку човечанства свакако не смемо заборавити ни значај образовања. Улагање у образовање представља најбољи начин улагања у развој. У времену које долази, приступ знању и образовању не сме да буде привилегија одабраних, већ стандард доступан свима. Тек када рачунар и књига у рукама младих људи замене пушку, почеће да се исписују срећније странице људске историје.

Моја земља већ више деценија не штеди напоре да, у оквиру својих могућности, допринесе мултинационалним операцијама са мандатом Уједињених нација. Хиљаде српских војника било је распоређено у мисијама на свим континентима. И данас, на новим унутрашње-правним основама и у складу са модерним стратегијама одбране и националне безбедности - од Демократске Републике Конго, Либерије и Обале Слоноваче, преко Либана и Кипра, до Хаитија - припадници Војске Србије и српске полиције део су међународних напора за достизање мира. Наше активно учешће у наредном периоду биће још бројније и приметније.

Упркос великим напорима који готово све земље улажу, тероризам и даље стоји као претња међународној стабилности. Ту појаву не карактеришу више само спорадични напади, данас су они опасност по суштинске вредности Уједињених нација, претња међународном миру, безбедности и владавини права. Тероризам представља атак на основна људска права, укључујући право на живот, као и индивидуална грађанска, политичка, економска, социјална и културна права. Осим тога, он подрива развој земаља у сваком смислу. Чињеница је да су све земље света рањиве на различите појавне облике тероризма и зато само заједничким снагама можемо да се боримо против тог зла.

Србија је прилагодила своје прописе међународним актима који регулишу област безбедности, а кроз регионалну сарадњу настојимо да допринесемо глобалним и

Пише: Томислав Николић
уторак, 25 септембар 2012 12:35

регионалним напорима да се тероризму стане на пут. У том смислу је од суштинског значаја постизање напретка у циљу усвајања свеобухватне конвенције о међународном тероризму.

Истовремено, Србија предузима различите активности на сузбијању организованог криминала, који је често у спрези са тероризмом, као и борбу против трговине дрогом, људима и кријумчарења оружја.

Подстицање дијалога између различитих култура и религија добија све већи значај у савременом свету. Република Србија је земља верујућих људи, који Бога траже у хришћанским црквама и катедралама, џамијама, синагогама. Са поносом могу да истакнем да је моја земља место где се преплићу утицаји различитих култура и религија, где се у духовном и материјалном наслеђу комбинују традиције и елементи потпуно различитих верских и етничких припадности, чије мешање траје и даље, и чије богатство остављамо будућим генерацијама.

Нико не сме да испашта или да буде понижаван зато што припада својој религији, његова верска осећања су узвишена и заштићена као основна људска права. Ниједан живот не сме да буде изгубљен у обрачунима мотивисаним верским неслагањем. Неодговорни појединци извргавају руглу светиње у које људи верују, али неки, који се осете повређеним, реагују непримерено. Зато снажно осуђујемо нападе на недужне људе који треба да буду посебно заштићени. У име српског народа изјављујем саучешће САД поводом убиства амбасадора Америке у Либији.

Србија има активну улогу у регионалним организацијама међу којима је Организација за црноморску економску сарадњу. Механизам регионалне сарадње је базиран на разумевању и међусобном уважавању, и то је један од основних принципа за остварење заједничких циљева. Србија је успешно председавала регионалним иницијативама: Организацијом за црноморску економску сарадњу, Централноевропском иницијативом, Регионалном иницијативом за миграције, азил и избегла лица, Процесом сарадње у југоисточној Европи и Јадранско-јонском иницијативом.

Србија искрено жели да постане равноправна чланица Европске уније и стрпљиво гради однос поверења и мира у региону који је оптерећен тешком историјом. Србија жели да иде напред у бољу и просперитетнију будућност, равноправно са свим народима света.

До сада смо учинили доста тога на спровођењу реформи, борбе против криминала и корупције, усаглашавању Закона са прописима Европске уније. Србија је у том смислу учинила чак и више од земаља које су већ чланице Европске уније.

Нажалост, упркос снажном залагању за стриктно поштовање међународног права и свих темељних докумената на којима почива рад Уједињених нација, Република Србија се данас суочава са кршењем основних принципа Повеље Уједињених нација и то на делу своје територије. Наиме, 17. фебруара 2008. године органи самопроглашене Републике Косово једнострано су прогласили независност на територији јужне покрајине Републике Србије. Нисам пророк али морам да констатујем да једнострано проглашена независност Косова представља опасан преседан и дугорочну претњу по стабилност у региону западног Балкана и шире.

Овим једностраним актом повређени су и основни принципи Хелсиншког завршног акта, као и Резолуција Савета безбедности 1244 из 1999. године. Хоћу да нагласим да се већина држава чланица Уједињених нација уздржала од признања једнострано проглашене независности Косова, остајући на тај начин доследна поштовању суверенитета и територијалног интегритета Републике Србије, обавези која произилази из Повеље.

Искористио бих ову прилику да изразим захвалност тим земљама за исказану подршку и солидарност, као и очекивање да, упркос свим притисцима, у циљу очувања мира и стабилности, неће признати ниједно решење које није резултат преговора и јасно утврђеног договора српске и албанске стране.

Србија је мирољубива земља, отворена према истоку, западу, северу и југу и има пријатеље широм света. Србија је спремна да разговара са свима о свим отвореним питањима, и учиниће максималне напоре да сви грађани живе добро. Овде укључујем и

Косово и Метохију.

Косово и Метохија је према нашем Уставу саставни део Србије, а територијални интегритет и суверенитет чланица Уједињених нација чине темељ кључних међународних докумената. Србија је суверена и независна држава, чланица Уједињених нација са дефинисаним и међународно признатим границама и делом територије који је на управљање препустила својој породици, Уједињеним нацијама.

Србија је као чланица Уједињених нација жртва примене двоструких стандарда. Принцип поштовања територијалног интегритета подразумева спречавање промовисања сецесије и спречавање залагања за промену граница у другим међународно признатим државама. За земљу коју представљам- мир и поштовање међународног права пречи су од свих других интереса и циљева а политичко, баш као и оружаном насиље нису, нити ће икада бити, прихватљиво средство за остваривање интереса у међународним односима. Наша борба против једнострано проглашене независности Косова и Метохије је истовремено и борба за очување принципа поштовања територијалног интегритета. Борба за територијални интегритет Србије данас је борба за мир у свим земљама света и владавину права у међународним односима.

Србија је поносна због одличних и садржајних односа са великим бројем држава у свету, поносна на своју историју. Поједини припадници нашег народа су, а не постоје народи без таквих, чинили грешке, неки и злочине. Своје грађане, за које је постојала сумња да су се огрешили о међународно право, препустили смо међународној правди. Зато с правом очекујемо правду за земљу и народ који су били на страни правде и права у оба светска рата. Платили смо страховиту цену борбе против фашистичких и тоталитарних идеологија, губитком готово половине становништва, а борили смо се раме уз раме са нашим савезницима са којима смо потом утемељили ову организацију. Било каква заједница се заснива на правди, а она подразумева помирење и поверење. Да ли је могуће да се тако наруше правила међународног права, али и правде, да се у случају срба и Србије може основано говорити о дискриминацији?

Амерички председник Двајт Ајзенхауер је у свом говору од 31. октобра 1956. г. истакао(цитирам): „Не може бити мира без закона, а закона не може бити ако једно правило међународног понашања примењујемо на оне што нам се супротстављају, а друго на наше пријатеље”.

Пише: Томислав Николић
уторак, 25 септембар 2012 12:35

Да ли се у преговорима једној страни може дати све, територија, чак и део сопственог народа, а заузврат не добити ништа осим даљих притисака и условљавања?

Све чешће нас неки јаки и моћни суочавају са тешким избором да одустанемо од Косова и Метохије или од чланства у Европској унији. Да ли је то уопште могућност избора? Зар да нашим грађанима кажем да ће живети боље ако се одрекну себе? Да ли је Србија то тражила од било кога? Не желим да ико од вас у сали буде суочен са таквом одлуком.

Екселенције, Даме и господо,

Србија жели трајно, одрживо и прихватљиво решење за све проблеме, жели да иде напред у сусрет европској будућности и у потпуности је привржена процесу чији резултат би требало да буде трајни мир између Срба и Албанаца. Република Србија и ја, као њен демократски изабрани председник, спремни смо да конструктивно учествујемо у преговарачком процесу зато што Србија без Косова и Метохије не може напред, а грађани Косова и Метохије не могу напред без Србије. Ми имамо снажну жељу да се разговори наставе у доброј вољи и доброј намери, имајући у виду, поред осталог, и чињеницу да је важно одржати динамику евроинтеграција Србије и Западног Балкана како би се дугорочно обезбедили напредак и стабилност читавог региона.

Србија се обавезала и испуниће све обавезе које је као држава преузела договорима постигнутим до сада, мада их оцењујем као испуњавање списка жеља албанске стране и попуштање нашег тадашњег руководства под тешким притисцима.

Истовремено, дозволите ми да будем јасан: Србија није спремна, не може и никада, ни под којим условима, неће да призна, ни експлицитно, ни имплицитно, једнострано проглашену независност своје јужне покрајине Косова и Метохије.

Проблем Косова и Метохије може да буде решен и биће решен на миран начин.

У наставак преговора Србија ће ући потпуно спремна да помогне свим грађанима Косова и Метохије да живе боље, у демократским и безбедним условима, али неће да преговара

Пише: Томислав Николић
уторак, 25 септембар 2012 12:35

о спровођењу независности такозване државе Косово. Томе је дошао крај, мада стално слушамо да о статусу Косова нема преговора и да се ми о томе ништа не питамо.

Шта то онда може да буде предмет преговора и ко је уопште меродаван да то одреди?

Србија нуди конкретан предлог: Директне преговоре на највишем политичком нивоу.

Договор се може постићи само на бази консензуса, без једностраних одлука и акција.

Користим ову прилику да најоштрије осудим и покушај тзв. Републике Косово да присвоји материјалну заоставштину српске средњевековне државе, духовну заоставштину српског народа и власништво Српске православне цркве на територији јужне српске покрајине Косово и Метохија. Покушај превођења четири манастира СПЦ у културну баштину тзв. „Косова“ могу да видим само као покушај грубог фалсификовања историје, историјског ревизионизма и затирања трага о постојању српског народа на Косову и Метохији.

Посебно ме чини забринутим то што се у 21. веку овакав покушај фалсификовања историје и отимања културне баштине једног народа дешава на очиглед читаве међународне заједнице. Ово може да представља веома опасан преседан који би у будућности дао за право свакој сецесионистичкој групи да након протеривања 220.000 лица, припадника различитих етничких група, и нелегалног отцепљивања територије, преузме и историју протераног народа.

Србија тражи истрагу поводом навода садржаних у извештају Дика Мартија, известиоца Парламентарне скупштине Савета Европе. Некима остаје на савести чињеница да су протекле две године од објављивања извештаја у коме су детаљно описани случајеви вађења и трговине људским органима, пре, током и након дешавања 1999. године. Захтевамо само истину. Да се открије судбина стотина несталих Срба са Косова и Метохије, за које се оправдано претпоставља да су били жртве нелегалне трговине људским органима и других злочина почињених на Косову и Метохији. У име свог народа тражим правду за невине жртве.

Обраћање Генералној скупштини УН

Пише: Томислав Николић
уторак, 25 септембар 2012 12:35

Ради истине треба спровести истрагу, с обзиром на то да су Срби неправедно представљени као једини који су чинили злочине, а никада нису представљени као жртве.

Србија тражи исте обавезе и права за себе и за друге; исту љубав за себе и за друге, исто толико пажње... Како не бисмо били недостојни предака, како не бисмо остали дужни нашој рођеној и нерођеној деци...

На крају, наглашавам да ће Република Србија дати несебичан допринос остварењу свих циљева које Генерална скупштина Уједињених нација постави пред државе чланице. Уверен сам да је остварење тих циљева могуће једино уз поштовање основних принципа Повеље Уједињених нација и уз активно ангажовање свих чланица на унапређењу мултилатералне сарадње.

Хвала.